

**Τον παγωμένο χρόνο της μητρόπολης,
αλλά χωρίς κανόνες
κάποιοι τον λιώνουν, κεραιζουν, κεραιζουν ζωή**

Πάνε πέρα, 56 χρόνια από τότε που η ομάδα πεισματάρηδων punk αποφάσισαν να καταλάβουν ένα πρώην εγκατελειμένο σχολείο, που είχε αφεθεί στη φθορά του χρόνου, για να στεγάσουν την punk κουλτούρα. Το κτίριο ή αλλιώς το "γνωστό σημείο", όπως αναφέρονταν αργότερα από τους μπάτσους, βρίσκεται στη συμβολή Αχαρνών και Χέυδεν. Λίγο καιρό πριν είχε προηγηθεί από τους ίδιους ανθρώπους η κατάληψη εγκατελειμένου κτιρίου (ιδρύματος Ωνάση) στη λεωφόρο Αμαλίας 56. Από τη συγκεκριμένη λεωφόρο προέκυψε και το όνομα της κατάληψης. Ο χώρος εκείνος κράτησε μόνο μερικούς μήνες, καθώς υπήρξε βίαιη εκκένωση του από την αστυνομία. Παρόλα αυτά η πίστη και το πείσμα για να στεγαστούν οι επιθυμίες αυτών των ανθρώπων, τους ώθησαν να προχωρήσουν ακάθεκτοι στην πραγματοποίηση της νέας κατάληψης, αυτής στο κτίριο της Αχαρνών. Από την πρώτη στιγμή η Villa αναγνώρισε τον εαυτό της ως **κατάληψη στέγης, χώρο ελεύθερης πολιτιστικής έκφρασης και πολιτικής δράσης**, όπου μέσα σε αυτή λειτούργησε καφενείο, δανειστική βιβλιοθήκη, μουσικό στούντιο κ.αλ. Πολλές συναυλίες, θεατρικά δρώμενα (πλαισιωμένα πάντα από τη λογική της αυτοοργάνωσης) και ποικίλες πολιτικές δραστηριότητες-εκδηλώσεις έγιναν στο εσωτερικό της κατάληψης και όχι μόνο, αφού στοχευμένα πολλές φορές επεκτείνονταν στη γειτονιά της κατάληψης, σε πλατείες και λοιπούς δημόσιους χώρους. Όλα αυτά αποτελούν χαρακτηριστικά της Villas τα οποία συνεχίζουν ως έχουν και σήμερα.

Φυσικά οι «περιπέτειες» δεν τελείωσαν στην πρώτη απόπειρα στη λεωφ. Αμαλίας. Το «**μεγάλο σπίτι**» βρέθηκε ξανά, όπως ήταν αναμενόμενο, στο μάτι του κυκλώνα, όχι μόνο λόγω του αντί-θεσμικού του ρόλου, αλλά κυρίως λόγω του ευρύτερου του πολιτικού χαρακτήρα απέναντι στις κυρίαρχες εξουσιαστικές δομές. Ακολουθήσαν εισβολές της αστυνομίας, που συνοδεύτηκαν με προσωρινές εκκενώσεις και επαναλαμβανόμενες διεκδικήσεις από τον Ο.Σ.Κ. (οργανισμός σχολικών κτιρίων) και το δήμο αθηναίων, όπου «ιδιοκτησιακά» ανεμοδέρνει το κτίριο μεταξύ των δύο όλα αυτά τα χρόνια. Η απάντηση που τους δόθηκε, όχι μόνο από τα άτομα της Villas, αλλά και από πλήθος κόσμου που στάθηκε αλληλέγγυος στο χώρο από την πρώτη στιγμή, ήταν πάντα άμεση και κάτι παραπάνω από δυνατή. Γι' αυτό άλλωστε η κατάληψη μετρά 21 χρόνια ζωής και εξακολουθεί να βρίσκεται εδώ.

Βέβαια όπου δε φτάνει το χέρι του κράτους προσπαθεί να φτάσει αυτό του παρακράτους και των φασιστικών συμμοριών. Καταλήψεις και στέκια ανατρεπτικού και κινηματικού χαρακτήρα, αποτελούν μεγάλο πρόβλημα για τους διανοητές του δόγματος «τάξη και ασφάλεια» και τους υπέρμαχους της «καθαρής» Ελλάδας. Έτσι και στην ιστορία της κατάληψης έχουν υπάρξει φασιστικές-παρακρατικές επιθέσεις, όπως για παράδειγμα, το Μάιο του '08, όπου πραγματοποιήθηκε διπλή εμπρηστική επίθεση από παρακρατικούς στη Villa, με αποτέλεσμα να υπάρξουν μεγάλες υλικές ζημιές. Η κινητοποίηση, από την πλευρά της κατάληψης και των αλληλέγγυων σε αυτή συντρόφων, ήταν τεράστια και άμεση, όχι μόνο όσον αφορά την αποκατάσταση των ζημιών, αλλά και την ανθρώπινη θωράκιση του κτιρίου. Και ήταν αυτή η δυναμικότητα και δυναμική του κόσμου, που απέδειξε ότι αυτές οι δύο φωτιές δεν ήταν τίποτα παραπάνω από δύο μικρές φλόγες. Όχι μόνο οι ζημιές αποκαταστάθηκαν, αλλά έγιναν και εργασίες στο εσωτερικό και την πρόσοψη του κτιρίου, που εκκρεμούσαν από το παρελθόν.

Η Villa αξίζει να τονιστεί πως χωροταξικά βρίσκεται σε μια περιοχή όπου, ιδίως τα τελευταία χρόνια και σε τακτά χρονικά διαστήματα, είναι στο επίκεντρο της δημοσιότητας. Το κράτος, εκμεταλλευόμενο τις ξενοφοβικές κραυγές μιας μερίδας ελληναράδων και νοσταλγών της χούντας, εξαπέλυσε μαζί με τους δεύτερους μια βίαιη καταστολή στους μετανάστες και πρόσφυγες της περιοχής, η οποία πολλές φορές πήρε και τη μορφή κανονικού πογκρόμ. Η συγκεκριμένη φασιστική γκρουπά, υπό τη μορφή επιτροπής κατοίκων, συνέχισε το πάντρεμα και με λοιπές ακροδεξιές ομάδες και κόμματα, θέλοντας να εγκαθιδρύσει φασιστικούς θύλακες και ζώνες ελέγχου σε κεντρικά σημεία της αθήνας (αγ. Παντελεήμονας, πλ. Αττικής). Ο καθένας μπορεί να φανταστεί την ενόχληση που προκαλούν καταλήψεις, στέκια και άτομα που στέκονται εχθρικά απέναντι σε όλους αυτούς, πόσο μάλλον όταν αναπνέουν δίπλα τους. Μπροστά σε αυτό το φασιστικό παραλήρημα των τελευταίων χρόνων στην περιοχή, η Villa σαφώς δεν έμεινε αμέτοχη και ούτε πρόκειται να μείνει. Μαζί με άλλες συλλογικότητες και ανθρώπους έχουμε πραγματοποιήσει δια-

δηλώσεις, δράσεις αντιπληροφόρησης και άλλες παρεμβάσεις για το όλο ζήτημα, ενώ ουκ ολίγες φορές ήρθαμε συνειδητά πρόσωπο με πρόσωπο με τους πρωταγωνιστές της φασιστικής μισαλλοδοξίας. Μέσα σε αυτές τις εξελίξεις η Villa θα εξακολουθήσει να παραμένει εμπόδιο σε κάθε φασιστική φαντασίωση, που θέλει να δημιουργήσει τοπικά απαρτχάιντ. Αυτό να το βάλουν καλά στο μυαλό τους.

Πέρα από τους εξωγενείς παράγοντες όμως που επηρεάζουν την κατάληψη υπάρχουν και οι εσωτερικοί, με αποτέλεσμα να προκύψουν τους τελευταίους μήνες κάποια τεχνικά προβλήματα, λόγω της παλαιότητας του κτιρίου. Αξίζει να αναφερθεί ότι το κτίριο είναι κατασκευής του 19^{ου} αιώνα και συγκεκριμένα χρονολογείται περί το 1860. Επόμενο είναι λοιπόν με το χρόνο να παρουσιάζονται προβλήματα, τα οποία επιλύονται πάντα αυτοοργανωμένα από τον κόσμο που είτε συμμετέχει, είτε στέκεται αλληλέγγυα στη Villa. Με τη συνδρομή εργασίας στα «εργοτάξια» της κατάληψης, με την οικονομική ενίσχυσή της, με την αμέριστη υποστήριξη των κινήσεων αλληλεγγύης σε αυτή. Είμαστε όλοι εμείς που δώσαμε, και θα συνεχίσουμε να δίνουμε, ζωή σε αυτό το κτίριο εδώ και δύο δεκαετίες μακριά από κάθε κρατικό - δημοτικό φορέα, που ξέρει να μιλάει τη γλώσσα της κονόμας και της μίζας και είχε αφήσει αυτό το κτίριο να σαπίζει μέχρι την κατάληψή του. Δεν περιμένουμε και ούτε ζητάμε τίποτα απ' όλους αυτούς. Έτσι και αλλιώς πάντα εμποδίζαμε τα σχέδια τους.

Όλα αυτά τα 21 και πλέον χρόνια εκατοντάδες άνθρωποι πέρασαν από τη Villa. Στέγασαν σε αυτήν τις ιδέες και τις αντιλήψεις τους περί τέχνης, ζωής, πραγματικότητας, πολιτικής. Μια συστέγαση πολλαπλών μορφών, πρακτικών και αντιλήψεων, που ήρθαν για να εμπλουτίσουν τα χαρακτηριστικά της κατάληψης. **Την αντίσταση, την αυτοοργάνωση και την ελευθερία.** Η Villa ήταν, είναι και θα συνεχίσει να είναι το στέγαστρο για όλες τις ομάδες, τις συλλογικότητες και τα άτομα, που είδαν και συνεχίζουν να βλέπουν σε αυτήν τον τόπο που θα εκφραστούν, θα δημιουργήσουν, θα παλέψουν. Με το μοναδικό δικό τους τρόπο.

Δημιουργώντας παιδικά στέκια, ομάδες θεάτρου, μοντέρνου χορού, μουσικής, συλλογικής κουζίνας, προβολών, βίντεο, κουκλοθέατρου, βιβλιοπωλείου, αυτοδιαχειριζόμενου καφενείου, τυπογραφείου. Ομάδες αυτομόρφωσης βιτρό, ξένων γλωσσών, Η/Υ, πολεμικών τεχνών. Μουσικά και εκδοτικά εγχειρήματα. Studio φωτογραφίας και μουσικής (προβάδικο). Εκδηλώσεις και δραστηριότητες, που είτε συνδιαμορφώθηκαν με τη Villa, είτε φιλοξενήθηκαν από αυτή. Άπειρα γεγονότα και εμπειρίες και ελάχιστες οι αράδες που τα αναφέρουμε. Εσκεμμένα ίσως μιας και η ουσία τους όλα αυτά τα χρόνια δε μπορεί με τίποτα να μεταφερθεί σε ένα κομμάτι χαρτί. Να αποδοθεί η αξία του να κάνεις πράγματα, που εκεί που τα σιχτιρίζεις (λόγω αντοχών, νεύρων, οργανωτικότητας) την ίδια στιγμή τα αποθεώνεις που υπάρχουν και που σου δίνουν λόγο ύπαρξης και λόγους να συνεχίσεις να αντιστέκεσαι και να πολεμάς.

.....Στον καιρό της οικονομικής κρίσης νέοι κρατικοί σχεδιασμοί ανασυντάσσονται και στοχεύουν τις ίδιες τις ζωές μας. Στις νέες προσταγές του κεφαλαίου και του κράτους, το να υπάρχουν εστίες αντίστασης απέναντι στα σχέδια τους είναι πολύ σημαντικό για εμάς, και αρκετά προβληματικό γι' αυτούς. Οι καταλήψεις οφείλουν να συμβάλλουν στην κατεύθυνση αυτή αντιπροτείνοντας λύσεις και αποτελώντας ένα δυναμικό αντίλογο. Τώρα που μισθοί, επιδόματα και εργατικές κατακτήσεις δεκαετιών παίρνουν την κάθοδο, ενώ τα ενοίκια στέγασης παραμένουν σε άνοδο, το σύνθημα «να μπούμε στα άδεια σπίτια» δεν είναι ένα ξεθωριασμένο σύνθημα στον τοίχο του παρελθόντος, αλλά είναι πιο επίκαιρο από ποτέ. Στην εποχή που τα πάντα εκτιμούνται με αριθμούς και ποσοστά, το να υπάρχουν χώροι αντίστασης, ανυπακοής, ήξης, που εχθρεύονται τη λογική του κέρδους, είναι αναγκαίο όσο ποτέ. Η ύπαιθρος καταλήψεων και η παρουσία κινηματικών δράσεων σε περιοχές που παραδίδονται στις ορέξεις «αγανακτισμένων κατοίκων» επιβάλλονται όσο ποτέ. Οι «10,100,1000 καταλήψεις», που βιώσαμε κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Δεκέμβρη – και έπειτα αυτής - με μεγάλη ένταση και σε μεγάλη έκταση, και που είναι μία από τις παρακαταθήκες του, ας γίνουν πραγματικότητα.

9/4/2011

villaamalias@gmail.com

villa-amalias.blogspot.com

Υ.Γ.: το ρολόιο από punk-καταλήψια 21 χρόνια πριν, να είναι σίγουρος ό,τι έπιασε τόπο:

